# ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

18. října 2007 *

Ve věci C-173/06,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Commissione tributaria regionale di Genova (Itálie) ze dne 13. února 2006, došlým Soudnímu dvoru dne 3. dubna 2006, v řízení

**Agrover Srl**

proti

**Agenzia Dogane Circoscrizione Doganale di Genova,**

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Klučka, A. Ó Caoimh, P. Lindh (zpravodaj) a A. Arabadžev, soudci,

* Jednací jazyk: italština.

generální advokátka: V. Trstenjak,
vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. února 2007,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Agrover Srl G. Leonem, avvocato,

— za italskou vládu I. M. Bragugliou, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Albenziem, avvocato dello Stato,

— za Komisi Evropských společenství J. Hottiaux a D. Recchia, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 7. června 2007,

vydává tento

## Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článků 216 a 220 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 407), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000 (Úř. věst. L 311, s. 17; Zvl. vyd. 02/10, s. 239, dále jen „celní kodex").

2 Tato žádost byla podána v rámci řízení o žalobě na neplatnost podané Agrover Srl (dále jen „Agrover") proti rozhodnutí o vyměření cla vydanému Agenzia Dogane Circoscrizione Doganale di Genova (celní orgány v Janově).

## Právní rámec

3 Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně, jež byla podepsána dne 16. prosince 1991 v Bruselu, byla schválena jménem Evropských společenství rozhodnutím Rady a Komise 93/742/Euratom, ESUO, ES ze dne 13. prosince 1993 (Úř. věst. L 347, s. 1). Protokol č. 4 k této dohodě týkající se definice pojmu „původní produkty" a způsobů správní spolupráce, ve znění rozhodnutí Rady přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně č. 3/96 ze dne 28. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 92, s. 1, dále jen „Protokol č. 4"), obsahuje v článku 15 nazvaném „Zákaz navracení cla nebo osvobození od cla" *(neoficiální překlad)* následující ustanovení:

„1. a) Nepůvodní materiály použité při výrobě produktů pocházejících ze Společenství, Maďarska nebo jedné z ostatních zemí uvedených v článku 4, pro které je vydáván nebo vyhotovován doklad o původu zboží v souladu s hlavou V, nepodléhají ve Společenství nebo Maďarsku navracení cla nebo osvobození od cla jakéhokoli druhu.

[...]

2. Zákaz uvedený v odstavci 1 se použije na jakékoliv ujednání za účelem vrácení, prominutí nebo částečného či úplného nezaplacení cla nebo poplatku s rovnocenným účinkem použitelným ve Společenství nebo v Maďarsku na materiály použité při výrobě, jakož i na produkty, na něž se vztahuje odst. 1 bod b), pokud se toto vrácení, prominutí nebo nezaplacení výslovně nebo ve skutečnosti použije tehdy, jsou-li produkty získané z uvedených materiálů vyvezeny a nejsou-li určeny k vnitrostátní spotřebě.

3. Vývozce produktů, které nejsou uvedeny v dokladu o původním zboží, musí být způsobilý v jakémkoliv okamžiku předložit na žádost celních orgánů všechny náležité dokumenty prokazující, že nedošlo k žádnému navracení za nepůvodní materiály použité při výrobě dotčených produktů a že všechna cla nebo poplatky s rovnocenným účinkem použitelné na tyto materiály byly skutečně zaplaceny.

[...]" *(neoficiální překlad)*

4 Článek 114 odst. 1 celního kodexu zejména stanoví, že režim aktivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby pro účely jedné nebo několika zušlechťovatelských operací na celním území Společenství bylo použito zboží, které není zbožím Společenství a které má být vyvezeno zpět z celního území Společenství ve formě zušlechtěných výrobků, aniž by podléhalo dovoznímu clu a obchodně-politickým opatřením. Tato forma režimu aktivního zušlechťovacího styku se nazývá „podmíněný systém" [čl. 114 odst. 2 písm. a) celního kodexu]. Z čl. 114 odst. 2 písm. a) a d) tohoto kodexu vyplývá, že zušlechtěnými výrobky jsou všechny produkty, které jsou výsledkem zušlechťovacích operací, jako je opracování nebo zpracování zboží.

5 Článek 115 odst. 1 písm. a) celního kodexu rovněž umožňuje, aby zušlechtěné výrobky byly vyrobeny z „rovnocenného zboží", definovaného v čl. 114 odst. 2 písm. e) tohoto kodexu jako „zboží Společenství, které bylo použito pro výrobu zušlechtěných výrobků namísto dovozového zboží", za podmínky, že toto zboží je technicky a obchodně rovnocenné dovozovému zboží. Jedná se o takzvaný „systém náhrady rovnocenným zbožím". Článek 115 odst. 1 písm. b) celního kodexu kromě toho stanoví, že zušlechtěné výrobky vyrobené z rovnocenného zboží mohou být vyvezeny ze Společenství před dovozem zboží původem ze třetí země (takzvaný „systém předčasného vývozu" nebo „V/D").

6 Podle čl. 115 odst. 3 celního kodexu má použití náhrady rovnocenným zbožím za důsledek změnu celního statusu: „dovozové zboží je pro celní účely posuzováno jako rovnocenné zboží a rovnocenné zboží jako dovozové zboží".

7 Podle článku 216 celního kodexu:

„1. Vyplývá-li z dohod uzavřených mezi Společenstvím a některými třetími zeměmi, že při dovozu do těchto zemí se přizná preferenční sazební zacházení pro zboží, které ve smyslu těchto smluv pochází ze Společenství, za podmínky, že pokud bylo toto zboží vyrobeno v režimu aktivního zušlechťovacího styku, podléhá zboží, které není zbožím Společenství, obsažené ve výše zmíněném původním zboží příslušnému clu, vzniká celní dluh vydáním dokladů nezbytných k přiznání preferenčního sazebního zacházení v těchto třetích zemích.

2. Má se za to, že tento celní dluh vzniká okamžikem, kdy celní orgány přijmou vývozní prohlášení vztahující se na dané zboží.

3. Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, jejímž jménem se prohlášení činí.

4. Dovozní clo odpovídající tomuto celnímu dluhu se vyměří za stejných podmínek jako v případě celního dluhu, který by vznikl, kdyby ve stejný den bylo přijato celní prohlášení s návrhem na propuštění daného zboží do volného oběhu za účelem ukončení režimu aktivního zušlechťovacího styku."

8 Článek 220 odst. 2 celního kodexu stanoví:

„S výjimkou případů uvedených v čl. 217 odst. 1 druhém a třetím pododstavci se dodatečné zaúčtování neprovede, pokud:

[...]

b) částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo přiměřeným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení.

[...]“

## Spor v původním řízení a předběžné otázky

9 Agrover je společností usazenou v Itálii, která má povolení k aktivnímu zušlechťovacímu styku pro neloupanou rýži. V prosinci 2000 třikrát vyvezla celoomletou rýži pocházející ze Společenství do Maďarska a poté v únoru 2001 dovezla z Thajska rovnocenné množství loupané rýže osvobozené od cla.

10 Dne 26. ledna 2004 měly italské orgány na základě článku 216 celního kodexu za to, že na tyto operace se nemůže vztahovat režim aktivního zušlechťovacího styku. Tyto orgány se totiž domnívaly, že osvobození od cla by mohlo být přiznáno pouze tehdy, pokud by se dovozy za účelem náhrady týkaly zboží dovezeného ze země, která se Společenstvím uzavřela dohodu o preferenčním zacházení, což není případ Thajského království. Uvedené orgány tudíž vybraly příslušné dovozní clo z rýže (73 767,88 eur). Agrover napadla toto rozhodnutí před Commissione tributaria provinciale di Genova (provinciální daňový soud v Janově). Rozsudkem ze dne 2. července 2004 tento soud zamítl žalobu Agrover, která podala u předkládajícího soudu odvolání proti tomuto rozsudku.

11 Za těchto podmínek se Commissione tributaria regionale di Genova (regionální daňový soud v Janově) rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Může se článek 216 celního kodexu [...] použít v případě, kdy se na zboží původem ze Společenství (rýže) předem vyvezené v režimu aktivního

zušlechťovacího styku s osvědčením EUR.1 do třetí země (s níž byla uzavřena dohoda o preferenčním sazebním zacházení) vztahuje uplatnění dovozního cla v okamžiku následného zpětného dovozu téhož zboží (rovnocenného) za účelem náhrady ze třetí země, která se Společenstvím neuzavřela dohodu?

2) Může celní úřad v případě nevybrání cla stanoveného v článku 216 celního kodexu [...] z dovozu za účelem náhrady požadovat toto clo později, a neuplatní se naopak režim osvobození od cla podle článku 220 téhož kodexu?"

**K předběžným otázkám**

*K první otázce*

Vyjádření předložená Soudnímu dvoru

12 Agrover a Komise Evropských společenství mají za to, že článek 216 celního kodexu není použitelný na operace aktivního zušlechťovacího styku s předčasným vývozem, což zpochybňuje italská vláda.

13 Agrover tvrdí, že uvedený článek 216 předpokládá, že zboží, které není zbožím Společenství, je „obsažen[o]" v zušlechtěném výrobku. Toto ustanovení je tedy nepoužitelné, pokud tak, jako ve věci v původním řízení, byl zušlechtěný výrobek před dovozem zboží pocházejícího ze třetí země vyvezen. Tento výklad je potvrzen

článkem 15 Protokolu č. 4, který zakazuje navracení cla pouze za „nepůvodní materiály, použité při výrobě produktů pocházejících [zejména] ze Společenství". Agrover dodává, že použití článku 216 celního kodexu by narušilo rovnováhu operací dotčených v původním řízení a způsobilo by jí ztrátu asi 210 eur na tunu rýže.

14 Komise připomíná, že článek 216 celního kodexu se týká zboží „pocházejícího ze Společenství". Přitom obrácení celního statusu, které vyplývá z čl. 115 odst. 3 tohoto kodexu má za důsledek, že operace typu V/D nemůže být pokládána za vývoz zboží do třetí země, s níž byla uzavřena dohoda o preferenčním sazebním zacházení. Kromě toho skutečnost, že čl. 216 odst. 2 uvedeného kodexu stanoví vznik celního dluhu na den, kdy celní orgány přijmou vývozní prohlášení, prokazuje, že toto ustanovení je zjevně nepoužitelné na operaci typu V/D. S ohledem na tuto právní fikci neměly italské orgány vydat osvědčení EUR.1 pro rýži původem ze Společenství, která měla být vyvezena do Maďarska, ale naopak měly považovat tuto rýži za rýži pocházející z Thajska, která se vyváží do Maďarska v režimu aktivního zušlechťovacího styku V/D.

15 Podle italské vlády teze Agrover s sebou nese přílišnou kumulaci zvýhodnění v rámci téže operace, protože jak předem vyvezený produkt, tak produkt pocházející ze třetí země nepodléhají žádnému clu. Pochybnosti o výkladu článku 216 celního kodexu odstranil Výbor pro celní kodex, který v dokumentu TAXUD/724/2003 ze dne 20. března 2003 došel k závěru o použitelnosti tohoto ustanovení ve všech případech aktivního zušlechťovacího styku s předčasným vývozem a náhradou rovnocenným zbožím.

Odpověď Soudního dvora

16 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda článek 216 celního kodexu je použitelný na operace aktivního zušlechťovacího styku s předčasným vývozem.

17 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je pro výklad ustanovení práva Společenství namístě vzít v úvahu nejen jeho znění, ale rovněž jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (rozsudky ze dne 17. listopadu 1983, Merck, 292/82, Recueil, s. 3781, bod 12, jakož i ze dne 8. září 2005, Mobistar a Belgacom Mobile, C-544/03 a C-545/03, Sb. rozh. s. I-7723, bod 39), jakož i veškeré právní předpisy Společenství (rozsudek ze dne 6. října 1982, Cilfit a další, C-283/81, Recueil, s. 3415, bod 20). Kromě toho přednost mezinárodních dohod uzavřených Společenstvím před texty sekundárního práva Společenství velí vykládat tyto texty v co největším možném rozsahu v souladu s těmito dohodami (rozsudek ze dne 12. ledna 2006, Algemene Scheeps Agentuur Dordrecht, C-311/04, Sb. rozh. s. I-609, bod 25 a výše uvedená judikatura).

18 Pokud jde o cíl článku 216 celního kodexu, zdá se, že toto ustanovení má za cíl zajistit dodržování mezinárodních povinností, které pro Společenství vyplývají z některých dohod o preferenčním sazebním zacházení [viz v tomto ohledu sedmý bod odůvodnění nařízení Rady (EHS) č. 2144/87 ze dne 13. července 1987 o celním dluhu (Úř. věst. L 201, s. 15) týkající se ustanovení čl. 9 odst. 1 uvedeného nařízení, která byla poté převzata do článku 216 celního kodexu]. Podle takzvaných „doložek o nenavracení" mohou totiž tyto dohody stanovit, že pokud jde o zušlechtěné výrobky vyrobené ve Společenství v režimu aktivního zušlechťovacího styku, použití preferenčního sazebního zacházení, které zavádějí, podléhá zaplacení příslušného dovozního cla ze zboží pocházejícího ze třetí země, které je obsaženo nebo bylo použito v uvedených výrobcích.

19 Doložka o nenavracení, jako je doložka stanovená v článku 15 Protokolu č. 4, má tak za účinek zbavení držitele povolení k aktivnímu zušlechťovacímu styku prospěchu spočívajícího v pozastavení dovozního cla ze zboží pocházejícího ze třetí země, které je použito pro účely zušlechťovacího styku, pokud je zušlechtěný výrobek vyvezen do partnerského státu. V souladu s cílem dvoustranné hospodářské integrace, který sleduje dohoda o preferenčním sazebním zacházení, jako je Evropská dohoda zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně, tyto doložky o nenavracení podporují použití zboží pocházejícího z celního území států, jež jsou stranami dohody, tím, že ukládají zaplacení dovozního cla ze zboží ze třetích zemí použitého při operacích aktivního zušlechťovacího styku. Zakazují tak kumulaci celních zvýhodnění, která by mohla vyplynout ze současného použití režimu aktivního zušlechťovacího styku a preferenční sazby.

20 Tyto okolnosti prokazují, že tím, že zákonodárce přijal článek 216 celního kodexu, zamýšlel upřednostnit cíl hospodářské integrace vlastní dohodám o preferenčním sazebním zacházení před cílem podporovat vývoz podniků Společenství sledovaným celním režimem aktivního zušlechťovacího styku (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 29. června 1995, Temic Telefunken, C-437/93, Recueil, s. I-1687, bod 18, a ze dne 13. března 1997, Eridania Beghin-Say, C-103/96, Recueil, s. I-1453, bod 26).

21 Znění článku 216 celního kodexu sice výslovně podřizuje clu pouze zboží ze třetích zemí „obsažené" v původních zušlechtěných výrobcích. Nicméně s ohledem na cíl a obecnou strukturu tohoto ustanovení je namístě mít za to, že je určeno také k tomu, aby bylo použito v případě předčasného vývozu zušlechtěných výrobků.

22 Doslovný výklad článku 216 celního kodexu navrhovaný Agrover nemůže být přijat, protože by pro všechny operace aktivního zušlechťovacího styku, v nichž je zušlechtěný výrobek předem vyvezen, zbavil mezinárodní závazky Společenství

vyplývající z doložek o nenavracení užitečného účinku a přiznal držiteli povolení k aktivnímu zušlechťovacímu styku možnost kumulovat celní zvýhodnění, čemuž se zákonodárce snažil předejít.

23 Konečně je namístě odmítnout argumentaci Komise, podle níž je obrácení celního statusu zboží stanovené v čl. 115 odst. 3 celního kodexu neslučitelné s výkladem článku 216 uvedeného kodexu, který povoluje použití tohoto článku na operace typu V/D. Na rozdíl od toho, co se zdá, že tvrdí Komise, cílem a účinkem uvedeného čl. 115 odst. 3 není změnit celní původ dotčeného zboží, ale obrátit jeho „celní status" pro účely použití režimu aktivního zušlechťovacího styku.

24 V tomto ohledu je namístě uvést, že podmínky provedení čl. 115 odst. 3 celního kodexu v případě, že se použije předčasný vývoz, jsou upřesněny v článku 572 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1), ve znění nařízení Komise (ES) č. 3665/93 ze dne 21. prosince 1993 (Úř. věst. L 335, s. 1; Zvl. vyd. 02/05, s. 114), podle něhož dojde ke změně celního statusu „u vyvážených zušlechtěných výrobků v okamžiku přijetí vývozního celního prohlášení, jestliže dovezené zboží bylo propuštěno do režimu" aktivního zušlechťovacího styku a „u dováženého a rovnocenného zboží v okamžiku propuštění dováženého zboží, kterého se týká celní prohlášení s návrhem na propuštění do [tohoto] režimu". V případě operace typu V/D článek 577 tohoto nařízení mimo jiné stanoví, že režim je ukončen, „jakmile celní orgány přijmou celní prohlášení týkající se zboží, které není zbožím Společenství".

25 Podle těchto ustanovení v případě operace typu V/D mohou tedy celní orgány ověřit, že všechny podmínky režimu aktivního zušlechťovacího styku byly splněny a že

článek 216 celního kodexu nebrání pozastavení dovozního cla, až v okamžiku, kdy je zboží pocházející ze třetí země dovezeno.

26 Na první otázku je tedy třeba odpovědět tak, že článek 216 celního kodexu je použitelný na operace aktivního zušlechťovacího styku uvedené v čl. 115 odst. 1 písm. b) uvedeného kodexu, v nichž zušlechtěné výrobky byly vyvezeny ze Společenství před tím, než bylo dovezeno dovezené zboží.

*Ke druhé otázce*

27 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda podnik v takové situaci, jako je situace Agrover, má právo na to, aby v souladu s čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu nebylo vybráno dovozní clo ze zboží pocházejícího ze třetí země, která neuzavřela se Společenstvím dohodu o preferenčním sazebním zacházení, poté, co bylo toto zboží propuštěno.

28 Agrover tvrdí, že měla být osvobozena od cla podle čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu z důvodu chyb přičitatelných celním orgánům. Celním orgánům vytýká, že vydaly osvědčení EUR.1 a podaly protichůdné výklady článku 216 uvedeného kodexu. Agrover tvrdí, že vždy jednala v dobré víře a poskytla těmto orgánům všechny informace vyžadované k tomu, aby mohla být osvobozena od dovozního cla. Tvrdí, že skutečnost, že uvedené orgány nic proti tomuto dovozu nenamítaly, představuje chybu, která může bránit dodatečnému zaúčtování cla, přičemž se v tomto ohledu dovolává rozsudku ze dne 1. dubna 1993, Hewlett Packard France (C-250/91, Recueil, s. I-1819).

29 Italská vláda má za to, že podmínky použití čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu nejsou v projednávaném případě splněny.

30 Je namístě připomenout, že podle čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu příslušné orgány neprovedou dodatečné zaúčtování dovozního cla pouze tehdy, pokud jsou splněny tři kumulativní podmínky. Nejprve je třeba, aby clo nebylo vybráno následkem chyby ze strany samot-ných příslušných orgánů, dále, aby tato chyba, které se dopustily tyto orgány, nemohla být osobou povinnou zaplatit clo jednající v dobré víře přiměřeným způsobem zjištěna, a konečně, aby tato osoba dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se jejího celního prohlášení (viz obdobně rozsudky ze dne 12. července 1989, Binder, 161/88, Recueil, s. 2415, body 15 a 16; ze dne 14. května 1996, Faroe Seafood a další, C-153/94 a C-204/94, Recueil, s. I-2465, bod 83; usnesení ze dne 9. prosince 1999, CPL Imperial 2 a Unifrigo v. Komise, C-299/98 P, Recueil, s. I-8683, bod 22, jakož i ze dne 11. října 2001, William Hinton & Sons, C-30/00, Recueil, s. I-7511, body 68, 69, 71 a 72). Jestliže jsou tyto podmínky splněny, osoba povinná zaplatit clo má právo na to, aby clo nebylo vybráno poté, co bylo zboží propuštěno (rozsudek ze dne 27. června 1991, Mecanarte, C-348/89, Recueil, s. I-3277, bod 12).

31 Pokud jde o první z těchto podmínek, je důležité připomenout, že cílem čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu je chránit legitimní očekávání osoby povinné zaplatit clo, pokud jde o opodstatněnost všech skutečností uvedených v rozhodnutí o vybrání nebo nevybrání cla. Legitimní očekávání osoby povinné zaplatit clo je hodné ochrany stanovené v tomto článku pouze tehdy, pokud základ, na kterém spočívá toto očekávání osoby povinné zaplatit clo, způsobily „samotné" příslušné orgány. Právo na to, aby dovozní clo nebylo vybráno poté, co bylo zboží propuštěno, zakládají tak pouze chyby přičitatelné aktivnímu jednání příslušných orgánů (viz obdobně rozsudek Mecanarte, body 19 a 23).

32 Pokud jde o druhou z výše uvedených podmínek, musí být zjistitelný charakter chyby, které se dopustily příslušné celní orgány, posuzován s přihlédnutím k povaze chyby, profesní zkušenosti dotčených subjektů a řádné péči, kterou posledně

uvedené prokázaly. Povaha chyby závisí na komplexnosti nebo naopak dostatečně jednoduchém charakteru dotčené právní úpravy a časovém období, během něhož orgány ve své chybě setrvaly (rozsudek ze dne 3. března 2005, Biegi Nahrungsmittel a Commonfood v. Komise, C-499/03 P, Sb. rozh. s. I-1751, body 47 a 48, jakož i výše uvedená judikatura).

33 Pokud jde o třetí podmínku, deklarant je povinen poskytnout příslušným celním orgánům všechny nezbytné informace stanovené předpisy Společenství a vnitrostátními předpisy, které je popřípadě doplňují nebo provádějí s ohledem na sazební zacházení požadované pro dotčené zboží (výše uvedený rozsudek Faroe Seafood a další, bod 108).

34 V souladu s rozdělením úloh stanoveným v článku 234 ES, podle něhož se úloha Soudního dvora omezuje na poskytnutí předkládajícímu soudu výkladu, jenž je pro něj nezbytný k vyřešení věci, která mu byla předložena, přísluší předkládajícímu soudu použít tato pravidla a posoudit na základě všech konkrétních okolností sporu, o němž má rozhodnout, a zejména důkazů předložených za tímto účelem žalobkyní v původním řízení, zda je splněna každá z podmínek požadovaných pro to, aby se základě čl. 220 odst. 2 písm. b) celního kodexu nepřistoupilo k vybrání dovozního cla po propuštění zboží.

35 Na druhou otázku je tudíž třeba odpovědět tak, že pokud při ukončení operace aktivního zušlechťovacího styku (podmíněný systém) s náhradou rovnocenným zbožím a předčasným vývozem příslušné orgány nic nenamítaly na základě článku 216 celního kodexu proti osvobození zboží pocházejícího ze třetí země od dovozního cla, musejí se podle čl. 220 odst. 2 písm. b) uvedeného kodexu vzdát dodatečného zaúčtování uvedeného dovozního cla, jsou-li splněny tři kumulativní podmínky. Nejprve je třeba, aby clo nebylo vybráno následkem chyby ze strany

samot-ných příslušných orgánů, dále, aby tato chyba nemohla být osobou povinnou zaplatit clo jednající v dobré víře přiměřeným způsobem zjištěna, a konečně, aby tato osoba dodržela všechna platná ustanovení týkající se jejího celního prohlášení. Přísluší předkládajícímu soudu posoudit na základě všech konkrétních okolností sporu, o němž má rozhodnout, a zejména důkazů předložených za tímto účelem žalobkyní v původním řízení, zda tomu tak je ve věci v původním řízení.

## K nákladům řízení

36 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

**1) Článek 216 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, je použitelný na operace aktivního zušlechťovacího styku uvedené v čl. 115 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení, v nichž zušlechtěné výrobky byly vyvezeny z Evropského společenství před tím, než bylo dovezeno dovezené zboží.**

2) **Pokud při ukončení operace aktivního zušlechťovacího styku (podmíněný systém) s náhradou rovnocenným zbožím a předčasným vývozem příslušné orgány nic nenamítaly na základě článku 216 nařízení č. 2913/92, ve znění nařízení č. 2700/2000, proti osvobození zboží pocházejícího ze třetí země od dovozního cla, musejí se podle čl. 220 odst. 2 písm. b) uvedeného nařízení vzdát dodatečného zaúčtování zmíněného dovozního cla, jsou-li splněny tři kumulativní podmínky. Nejprve je třeba, aby clo nebylo vybráno následkem chyby ze strany samot-ných příslušných orgánů, dále, aby tato chyba nemohla být osobou povinnou zaplatit clo jednající v dobré víře přiměřeným způsobem zjištěna, a konečně, aby tato osoba dodržela všechna platná ustanovení týkající se jejího celního prohlášení. Přísluší předkládajícímu soudu posoudit na základě všech konkrétních okolností sporu, o němž má rozhodnout, a zejména důkazů předložených za tímto účelem žalobkyní v původním řízení, zda tomu tak je ve věci v původním řízení.**

Podpisy.